

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Midlertidig suspension af bidraget til Særlig Pensionsopsparing).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 17/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

I dag var solen lige fremme og skinne på os, og sådan var det også, første gang forårspakken blev præsenteret. Vi skal i dag lægge de frø i dansk økonomi og tilføre den varme, der skal til, for at forår kan blive til sommer. For at forår kan blive til vækst og beskæftigelse, skal vi ved vor lov sørge for at tilføre dansk økonomi en masse grokraft. Vi er allerede startet med skattelettelserne, som bliver udvidet her fra den 1. juni.

Med dette lovforslag suspenderer vi lønmodtagernes 1 pct.s tvangsopsparing i SP. Alle kan på deres lønseddel se, at vi hver dag fjerner 1 pct. af indtægten og deponerer den i en central fond, der oprindeligt blev opfundet af Socialdemokratiet for at stoppe væksten. Men enhver kan jo se, at vi i dag ikke har brug for en fondsplacering af passive penge.

Venstre vil gøre disse passive penge til aktive penge. Vi vil slippe borgernes egne penge fri. De skal ud og arbejde. De skal bruges til, hvad borgerne selv mener de har brug for.

De kan fortsat gå til pensionsopsparing, de kan gå til en ny cykel, de kan gå til et indskud i en vindmølle, de kan gå til ferie på Fanø, de kan gå til indkøb af økologisk mad, de kan gå til at vedligeholde huset eller lejligheden, de kan gå til isolering af boligen, de kan gå til køb af ud-

dannelse og rådgivning og kurser, de kan gå til en selv, de kan gå til familien, de kan gå til snusfornuftigt forbrug, de kan gå til grønt forbrug, de kan gå til forbrug af bløde værdier, og de kan gå til vildt forbrug. Der er sådan set ikke nogen grænser.

I modsætning til Socialdemokratiet og venstrefløjen overlader Venstre disse beslutninger til den enkelte og hendes familie. Vi mener, at den enkelte borger kan bruge pengene på en sådan måde, at det kan føre til indkøb af varer eller ydelser, som alt sammen vil føre til, at beskæftigelsen vil stige. Dermed starter vi bølgen.

Disse penge fra SP og skattelettelserne og den kommende udvidede ældrecheck til 170.000 af de fattigste ældre vil føre til forbrug, de vil øge købekraften i vort samfund, og det vil være en del af en vældig beskæftigelsesplan. Disse penge, vi her vil sætte fri, vil gå foran og trække et yderligere forbrug med sig og på den måde sætte gang i en vækstbølge, som en offentlig beskæftigelsesplan ikke ville kunne magte.

Kl. 11.55

En typisk LO-familie får ekstra til rådighed pr. år med start fra 2004 følgende: De oprindelige skattelettelser fra 2004, nemlig lidt over 5.000 kr., nye skattelettelser i 2004, 3.000 kr., og en frigivelse af SP-bidraget, 3.000 kr. Det vil sige, at i alt over 11.000 kr. får en LO-familie ekstra til rådighed.

De nye skattelettelser, som træder i kraft med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2004, vil sammen med suspension af SP-bidrag blive indregnet i de nye skattekort, som vi får omkring den 1. juni. Derved vil de allerede indbetalte SP-bidrag fra januar til og med maj måned tilbageføres til lønmodtagerne. SP-bidraget er suspenderet til den 1. januar 2006, hvorefter man fortsat indbetaler den ene procent til SP.

Det skal tilføjes, at planerne om valgfrihed i SP fortsat vil blive ført ud i livet, således at den enkelte lønmodtager i fremtiden får mere bestemmelsesret over sin pension og dennes placering.

Den direkte virkning af forårspakken giver 22.000 flere i beskæftigelse i 2004. Det er borgerne, som dermed får flere penge mellem hænderne, og som kan efterspørge flere ydelser i butikkerne, og det er den måde, vi starter bølgen på.

Venstre ser optimistisk på muligheden for, at efter forår kommer sommer, skattelettelser og SP-suspensionen kommer med varmen, og Venstre tror, at borgerne og virksomhederne har set lyset.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Venstres ordfører lægger stor vægt på, at folk kan bruge pengene til lige nøjagtig det, der passer dem, og det er jo fuldstændig korrekt.

Hvad sker der med den samlede finansiering af fremrykningen af skattnedsættelsen, hvis folk gør det, som de siger i Jyllands-Posten i dag at de vil gøre, nemlig at en tredjedel vil bruge deres penge til at øge deres pensionsopsparing? Hvordan ser den samlede finansiering så ud i regeringens skatteudspil? Hænger den så sammen?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er indregnet i beskæftigelsesplanen, at folk også kan lægge noget til side til pension.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Samuelson for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Nej, det er der ikke indregnet. Der står, at effekten af at ophæve SP'en er 3,9 mia. kr. Der er ikke indregnet, at en tredjedel vil fortsætte med at lægge penge til side til pensionen og dermed opnå et skattefradrag, hvorved man ikke længe har de penge til rådighed, som man havde håbet på. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Når folk har nogle penge til rådighed, bruger de de her penge på forskellig måde. Der er et forbrugsmønster ved forskellige indkøb, og det er der indregnet i de økonomiske modeller. Hvis hr. Anders Samuelson tvivler på det, må han stille spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg tror, der bliver meget at tale om i udvalget. Jeg har to spørgsmål. Det ene går på, om vi, når nu hr. Flemming Oppfeldt er så optaget af, at borgerne skal have fuld råderet over deres egne penge, kan regne med støtte fra Venstre til et forslag, som gør, at man også kan bestemme, om man overhovedet vil lade være med at indbetale til SP eller ej. Hvis svaret er negativt, vil jeg gerne høre hvorfor.

Jeg tror, at jeg citerer korrekt fra hr. Flemming Oppfeldts i øvrigt meget poetiske tale: at øget

privatforbrug vil starte en vækstbølge, som offentlige investeringer ikke ville kunne magte. Vil hr. Flemming Oppfeldt være venlig at forklare mig, hvor mange arbejdspladser der kommer ud af at bruge henholdsvis 1 mia. kr. på skattelettelser og bruge den samme milliard kroner på offentlige investeringer?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det, vi ved, er jo den virkning, det har på ledigheden, hvor man regner med en nedgang i ledigheden på 22.000 i år og 22.000 næste år. Det er den samlede effekt af både SP-bidrag og skattelettelserne og de allerede gennemførte skattelettelser. Så det er en voldsom effekt, der ligger her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lene Jensen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg er ked af, at Venstres ordfører ikke brugte sin taletid, så han også svarede på det andet spørgsmål, jeg stillede, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi kan regne med støtte til et forslag, der giver fuldstændig valgfrihed også i forhold til, om man alligevel ønsker at placere sine penge i SP.

Men det, jeg spurgte om, var, hvad der sker, når man bruger 1 mia. kr. på skattelettelser, ved at pumpe penge ud til forbrug, eller bruger dem på offentlige investeringer. Jeg kan oplyse hr. Flemming Oppfeldt om, at ifølge Finansministeriets økonomiske Adam-model, er det sådan, at effekten af at bruge 1 mia. kr. på skattelettelser, eller pumpe penge ud til forbrug, er 200 job, hvorimod effekten af at bruge 1 mia. kr. på offentlige investeringer er 1.100 job bare det første år.

Kl. 12.00

Så vil jeg gerne høre, om 200 job på en eller anden måde ligesom er mere end 1.100 job, bare fordi de 200 job er skabt af privat forbrug og ikke af offentlige investeringer.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Altså det, vi ved noget bestemt om, er, hvor meget ledigheden vil falde med. Så kan man derudover gisne om, hvad der ellers kan ske som følge af den psykologiske effekt, at det breder sig som ringe i vandet. Det har jeg ikke indregnet i de tal eller i de svar, jeg har givet her.

Med hensyn til valgfriheden må det jo være sådan, at når vi suspenderer, så har vi suspenderet for alle, og så kan folk derefter selv beslutte sig for, om de vil sætte nogle penge til side på en opsparingsordning eller ej.

Husk på, at Socialdemokratiet oprindeligt indførte denne her ordning som en obligatorisk tvangsopsparing for at dæmpe konjunkturerne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis jeg nu har lyst til med de penge, jeg får ekstra, at vælge at lade mine penge forvalte af SP, fordi det er en billig forvalter, de er gode til at investere pengene, de giver en høj forrentning, vil Venstre så være med til at sikre, at jeg har den mulighed, at jeg kan vælge at lade mine penge blive stående i SP-ordningen? Det er det ene.

Det andet er: Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Flemming Oppfeldt ikke svarer fru Lene Jensen på spørgsmålet om, hvilken effekt det giver at investere 1 mia. kr. Altså Finansministeriet har jo offentliggjort tallene, og det må da også have indgået i beregningen af panikpakken, at skattelettelse er ubetinget den dårligste model til investering i nye arbejdspladser.

Jeg synes da bare, at hr. Flemming Oppfeldt skal bekræfte, at det ikke er af hensyn til at skabe job, men det er af hensyn til at forsøge at genvinde populariteten. Det synes jeg også er legitimt for en regering, men man skal bare give det den rigtige etikette.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Med hensyn til valgfriheden er det sådan, at vi meget gerne vil have, at denne her pakke får en hurtig virkning, og derfor skal den jo også vedtages ret hurtigt i Folketinget. Der er ikke mulighed for i denne proces at bruge flere år på at indbygge en afkrydningsmulighed og den type valgfrihed, som hr. Ole Sohn spørger om.

Det ville være at udsætte pakken, hvis man skulle bygge en sådan udpræget valgfrihed op, som der her spørges om. Så den valgfrihed, der gives, er, at borgeren får pengene, så det altså er borgerne selv, der kan vælge, og det må da være den ultimative valgfrihed.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er jeg fuldstændig med på, men jeg vil gerne have lov at vælge at lade mine penge blive stå-

ende i SP. Hvorfor må jeg ikke få den frihed? Hvorfor vil Venstre fratage borgerne friheden til at placere deres egne penge det sted, hvor de får den højeste forrentning til den laveste administrationsomkostning?

Det er bare et spørgsmål om at sende et brev ud, man kan krydse af, og det kan da gøres i løbet af en uge. Det har ingen betydning med hensyn til at udsætte loven. Jeg er helt med på, at det skal det ikke. Det er bare et spørgsmål om at give borgerne den ultimative frihed til at placere pengene der, hvor det giver den største forrentning, hvis man ønsker at spare op, og jeg tror, vi er enige om, at det er SP-ordningen. Det er det ene.

Det andet er, og det håber jeg hr. Flemming Oppfeldt vil bekræfte, at Finansministeriet har beregnet, at skattelettelse ubetinget, *ubetinget*, er den dårligste måde at skaffe nye job på.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er jeg ikke enig i. Jeg mener afgjort, at skattelettelse, der gør, at folk selv kan disponere og selv sætte job i gang, er en af de allerbedste måder til at skabe en dynamisk effekt i vort samfund.

Husk på, at bare det at ansætte folk i den offentlige sektor jo ikke giver en blivende dynamisk effekt. Det er jo en kendsgerning, og det er derfor, vi bruger et andet spor.

Med hensyn til valgfriheden, så må jeg sige, at det er dejligt med en overraskende ny tanke fra SF's side, nemlig at SF nu vil indføre valgfrihed. Men vi ønsker bare, at den her pakke får en meget hurtig effekt, og derfor bliver det på den måde, at pengene bliver til rådighed for borgerne, og derefter kan de selv vælge deres pensionsordning.

Første næstformand (Svend Auken):

Man kan ikke tiltage sig ekstra adgang til spørgsmål ved at råbe fra salen.

Lene Jensen (S):

Det lovforslag, vi behandler her, er ligesom anden del af den her pakke, som hedder »Flere i beskæftigelse – lavere ledighed«, en såkaldt jobpakke, som allerede har fået rigtig mange tilnavne, som handler om forår, om panik, om høvs, om bestikkelse, men selv om der er mange navne, er det for Socialdemokratiet at se ikke et kært barn, der er tale om.

At suspendere pensionsindbetalingen, som der er tale om her, er tværtimod den absolut dyreste og mindst målrettede metode til jobskabelse, der overhovedet kan vælges. Hertil kommer, at øvelsen i øvrigt betyder mindre pension og større ulighed i alderdommen, og det er faktisk det præcis modsatte, fremtidens pensionister har brug for.

Så jeg må sige, at glæden over, at regeringen endelig på utallige opfordringer fra bl.a. Socialdemokratiet har indset, at der er brug for at styrke beskæftigelsen, desværre drukner i skuffelsen over, at man så ikke i et tilstrækkeligt omfang gør det, der er brug for, og som Socialdemokratiet gennem flere måneder har foreslået.

Vi har foreslået at fremrykke offentlige investeringer for 7 mia. kr. og i øvrigt investere 2,6 mia. kr. i skoler, i forskning og i uddannelse for at fremtidssikre velfærdssamfundet. Det ville give langt bedre resultater, end regeringens plan overhovedet kommer i nærheden af, også hvis man bruger Finansministeriets egne tal.

Hvorfor står vi så her med et SP-forslag i dag, hvis det er sådan det forholder sig, når det er sådan, at vi alle sammen bedyrer, at vi gerne vil skabe flest muligt arbejdspladser?

Jeg har en mistanke om, som andre har haft før mig, også under det forrige lovforslag, at det i virkeligheden mere handler om at få fingre i den del af borgernes SP-opsparring, som de kommer til at aflevere i skat, når bidraget ikke længere skal opkræves. For mens man giver skattelettelser med den ene hånd, så bruger man altså den anden hånd til at beslaglægge halvdelen af de penge, borgerne i de næste par år ikke indbetaler til pensionsformål i SP. Det mindste, man kunne gøre, var da at gøre det valgfrit, hvorvidt den enkelte borger overhovedet ønsker at få SP-pengene ud til beskattning og forbrug, eller hvad man vælger at gøre med dem her og nu, eller om man i virkeligheden meget hellere vil have lov til at indbetale på sin billige, effektive, højt forrentede SP-ordning til glæde for sin egen alderdom.

Nu har regeringen jo sammen med Dansk Folkeparti faktisk for nylig valgt at bruge ikke mindre end 200 mio. kr. af SP-opsparrernes penge på at skabe frit valg inden for denne her ordning, så jeg tror faktisk måske godt, at de administrative systemer til en sådan kilopris burde kunne klare det der med, at man alligevel kunne få lov til at indbetale på sin gode, billige pensionsordning, hvis det var det man helst ville. Men det indgår simpelt hen ikke i regeringens

forslag, og jeg må sige, at det bestyrker min mistanke om, at man i virkeligheden er mindst lige så meget ude efter skatteprovenuet som efter at stimulere den økonomiske aktivitet. Det kan som sagt gøres langt mere effektivt og målrettet.

Derfor må jeg sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kunne forstå, at fru Lene Jensen interesserede sig en del for frivillighed til at foretage opsparring.

Derfor vil jeg spørge, om fru Lene Jensen ikke er enig i, at den enkelte jo blot, når man nu får frigjort et beløb fra Den Særlige Pensionsopsparring, kan vælge at indbetale det pågældende beløb i et hvilket som helst pensionsinstitut eller pengeinstitut som pensionsopsparring og dermed opnå den helt samme situation, at man får en opsparring til sin alderdom og et fradrag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det, som jeg ikke forstår, og det er lidt den diskussion, der også udspandt sig før, er: Når nu man kan vælge et hvilket som helst pengeinstitut, hvorfor kan man så ikke vælge det SP, som er en god og billig administrativ ordning, som i øvrigt i lighed med ATP giver ret gode afkast?

Hvorfor skal man pludselig tvinges til at nedspare for derefter at foretage nogle dispositioner, når nu det rent faktisk måske kunne lade sig gøre at sige, at de, som ønsker pengene ud, kan få det, men de, som rent faktisk ønsker at bygge oven på deres konto i SP, kan så gøre det?

Det er det, jeg ikke forstår, og det er derfor, at jeg synes med al respekt, at det der med valgfriheden og sådan noget måske også klinger lidt hult.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu stillede jeg sådan set et spørgsmål og troede så, at jeg fik et svar, men i stedet for redegjorde fru Lene Jensen igen for nogle ting, som fru Lene Jensen ikke forstår, og stillede mig en række spørgsmål. Det kan fru Lene Jensen jo passende gøre, når jeg har haft mit indlæg, så skal jeg gerne svare på alle de spørgsmål, fru Lene Jensen stiller.

Jeg spurgte: Er fru Lene Jensen ikke enig med mig i, at den enkelte kan vælge at indbetale det beløb, man får frigjort fra Den Særlige Pensions-

opsparing, til en anden pensionsopsparingsordning, få det samme fradrag og få den samme opsparing til sin alderdom, hvis det er det, vedkommende vil? Det må være enkelt at svare på.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at man kan vælge at spare sine SP-penge op. Dermed vælger man så også en hel masse andre ting til, som man måske ikke havde ønsket sig. Det kan være langt større administrationsomkostninger end dem, der er i SP, for vi er jo enige om, at det er en meget, meget billig ordning.

Derudover ligger der også alle mulige andre faldgruber med hensyn til, hvad man kan ryge ind i med de her pensionspenge. SP har jo også været kendetegnet ved at have et højt og relativt stabilt afkast. Det er ikke alle pensionsordninger, der kan prale af det.

Jeg skal beklage, hvis jeg kommer til at stille spørgsmål, når jeg skal give svar, jeg skal nok vende tilbage.

Kl. 12.10

Jeg siger bare, at jeg simpelt hen ikke helt kan forstå, at man ikke kan lade begejstringen for valgfriheden omfatte, at folk også kan få lov til at placere deres penge der, hvor de ville have placeret dem, hvis ikke denne her pakke var kommet flyvende ind fra højre – må det jo så være.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, også af hensyn til dem, der følger med i vores debat, at der ikke, når vi er færdige med ordførertalen, er tale om spørgsmål og svar.

Der er tale om korte bemærkninger, der kan give anledning til andre korte bemærkninger, men der er ikke tale om spørgsmål og svar. Man må gerne stille spørgsmål, den ene kan stille spørgsmål til den anden, og den anden kan svare, og nogle gange vælger folk ikke at svare, men reglerne er altså ikke spørgsmål-svar. Det har vi spørgetimen til ministre til osv. Men det er korte bemærkninger, og det vil sige, at ingen, der beder om ordet til en kort bemærkning, behøver at føle sig forpligtet til at stille et spørgsmål, og den, der svarer, behøver ikke at føle sig forpligtet til at give et svar.

Sådan er Folketingets forretningsorden. Det ville jeg gerne lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, inden jeg giver ordet til hr. Flemming Oppfeldt for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til ordføreren for Socialdemokratiet, for jeg vil jo godt være helt klar over, om det er hovedindvendingen mod vort forslag, at der ikke kan etableres denne her valgfrihed på en måneds tid, altså at vi ikke får etableret et administrativt apparat inden for en måned til at etablere valgfrihed i SP.

Mit andet spørgsmål går på, hvorfor Socialdemokratiet ikke oprindeligt tillod denne her valgfrihed, da denne her ordning blev indført.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Nej, hovedindvendingen er bestemt ikke, at der ikke er valgfrihed til fortsat at placere sine midler i SP-ordningen. Jeg håber meget, at det fremgik af min ordførertale, at hovedindvendingen er, at hvis det er job, man vil skabe, og det fremgår ligesom af titlen på det, vi diskuterer her i dag, så er det en meget, meget, meget lidt effektiv måde at gøre det på, og derfor synes vi, at det er en dårlig idé.

Det, jeg så bare siger, er, at hvis det nu skal være, så ville det jo være dejligt, hvis man som borger kunne sige sig fri for at deltage i det show, som regeringen, stærkt støttet går jeg ud fra af Dansk Folkeparti, er i gang med at iscenesætte. Det ville da være fint, at man kunne sige, at det ville man ikke deltage i, man ville sådan set bare gerne have lov til at have sin SP, sådan som man havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Socialdemokratiet har ændret syn på SP. Da Socialdemokratiet oprindeligt indførte denne her ordning, var det jo et konjunkturinstrument, altså man brugte den til at dæmpe forbruget på et tidspunkt. Nu omtaler Socialdemokratiet det næsten, som om det er en del af vort pensionssystem og er så vigtigt, at det er hævet over det konjunkturpolitiske.

Jeg kunne godt tænke mig at få en kommentar til, om man har forladt den oprindelige position som et konjunkturpolitisk instrument, for det var det, Socialdemokratiet investerede al sin tid og sin politiske energi på, dengang ordningen oprindeligt blev indført.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det kan man sådan set godt sige at vi har på den måde, at den jo faktisk på et senere tidspunkt blev omlagt til både at være permanent og få en solidarisk profil, som handlede om, at hvis man var lavtlønnet, så fik man noget ud af det til sidst, hvorimod hvis man var højt lønnet, kom man til at aflevere lidt. Så på den måde kan man jo sådan set godt sige, at det har vi.

Det er jo så lykkedes den borgerlige regering, stærkt støttet af Dansk Folkeparti sjovt nok, at gøre fuldstændig op med de solidariske elementer i SP. Det synes jeg personlig er synd og skam, men hvis spørgsmålet er, om jeg benægter, at det oprindelig også havde et konjunkturregulerende sigte, så er svaret: Det benægter jeg ikke, men det er ikke sådan, vi ser SP i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Først vil jeg sige, at jeg synes, det er lidt at håne de arbejdsløse at kalde en indsats for at få flere i beskæftigelse for et show. Jeg troede, at Socialdemokratiet også anså ledigheden som et alvorligt problem, sådan som vi gør i Venstre, og derfor håber jeg, at Socialdemokratiet har en anden seriøs indgangsvinkel til problemstillingen end den, fru Lene Jensen repræsenterer.

Men jeg vil gerne fortsætte det spørgsmål, som hr. Flemming Oppfeldt kom ind på. Den Særlige Pensionsopsparing var en god idé for at dæmpe konjunkturterne, da den blev indført i 1997. Socialdemokratiet sagde, at det var hovedårsagen til, at den blev indført.

Hvorfor er det så ikke en god idé at fjerne den for at fremme konjunkturterne i 2004?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Må jeg sige med hensyn til showbemærkningen, at jeg faktisk synes, at det her er lige lovlig iscenesat i forhold til, hvad der rent faktisk er i det.

Kl. 12.15

Man taler hele tiden om 22.000 nye arbejdspladser mig her og der, når sandheden er, at man brænder 9 mia. kr. af på at skabe i bedste fald 6.000 nye job. Det er 1,5 mio. kr. stykket. Det er en ret høj kilopris på de fleste arbejdsløse, og jeg glæder mig på hver eneste arbejdsløses vegne, der får et job ud af det her eller ud af noget andet. Når jeg kalder det et show, så er det, fordi jeg synes, der er alt for meget iscenesættelse og

oversalg i det, i forhold til hvad det overhovedet kan bære.

Må jeg så sige omkring SP, og at det var en god idé nu og det osv. – og der er meget – at det, der er min anke, er, at hvis man virkelig vil skaffe arbejdspladser, så er det ikke måden at gøre det på. Så er måden at fremrykke offentlige investeringer i endnu højere grad, end regeringen dog trods alt lægger op til i sin plan, og det er det, der er hovedanken.

Det er synd og skam at brænde så mange penge af det økonomiskpolitiske råderum af og få så relativt få job ud af det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, det er meget slående, at Socialdemokratiet hele vejen igennem i denne her debat, også den foregående, afslører deres syn på, at de penge, borgerne tjener, burde staten egentlig have råderetten over. Når vi gør det, at vi lader borgerne beholde en større del af deres penge selv, så siger fru Lene Jensen og Socialdemokratiet, at så brænder man penge af.

Det at give valgfrihed, det at lade danskerne beholde en større del og disponere over en større del af de penge, man tjener selv, er i Socialdemokratiets optik at brænde penge af. Det synes jeg er en meget nyttig oplysning for vælgerne.

Så er det, jeg igen bare ikke forstår, hvad det er, der har ændret sig fra 1997 til i dag. Når det i 1997 var en god idé at bruge den midlertidige pensionsopsparing som et konjunkturredskab, hvorfor er det så ikke det i dag? Når også forordninger som FIT anbefaler, at man bruger pensionsopsparingen som et konjunkturinstrument, hvorfor er det så, at Socialdemokratiet er vendt et hundrede og firs grader rundt, og at man i dag har glemt det, man kæmpede for, troede på og arbejdede for i 1997?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det kan godt være, det lyder sådan en lille smule trivielt, men skattelettelser er altså bare ikke gratis. Pengene skal jo komme et eller andet sted fra, og jeg sagde faktisk, at man brænder 9 mia. kr. af det økonomiskpolitiske råderum af.

Der, hvor jeg bliver nervøs, er, når jeg kigger på regeringens samlede politik og samtidig ser på hensigterne om at investere i uddannelse og forskning. Så kan jeg godt se, at de der penge jo fuldstændig puffer op i luften. Hvis man skal sikre morgendagens arbejdspladser, så er det jo

det, man skal gøre. Så skal man investere i viden og ikke give skattelettelser til forbrugsorgie i dag, i øvrigt mest til dem, der har så rigeligt i forvejen.

Og når vi så snakker om det som konjunkturredskab, og hvad det har for en betydning for os nu, så er pointen sådan set stadig væk, at vi tager arbejdsløsheden så alvorligt, at vi foretrækker at få flest mulige arbejdspladser ud af de penge, der skal bruges på det. Og det er altså stadig væk sådan, hvad jeg heller ikke har hørt nogen benægte, at spørger man ADAM, Finansministeriets økonomiske model, så kommer der fem gange så mange arbejdspladser ud af det i år 1, hvis man investerer i det offentlige fremfor at pumpe penge ud til privat forbrug, som vi ikke engang helt ved hvordan forløber.

Jeg skulle hilse og sige, at der ikke er mange danske arbejdspladser i, at jeg tager en ekstra uge til Tenerife.

Første næstformand (Svend Auken):

Er der flere, der ønsker ordet? Hvis ikke det er tilfældet, siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti er godt tilfreds med, at der sker et stop for indbetalingerne til den særlige pensionsopsparing.

Tilbage i 1997, var det vist, da Den Midlertidige Pensionsopsparing blev indført, var vi imod, og vi var også imod, da den midlertidige pension i 1998 blev lavet til den særlige pensionsopsparing. I den forbindelse blev der lagt den omfordelingsnøgle ind, der betød, at hvis man som specialarbejder indbetalte 2.300 kr. om året, så gik der kun 1.800 kr. ind på ens konto, resten forsvandt på andres konti.

Det fik vi så ophævet sidste år, i forbindelse med at vi fik omfordelingsnøglen fjernet. Vi fik det også lavet sådan, at Den Særlige Pensionsordning kunne flyttes over til sin egen konto her, når det træder i kraft, hvilket vi jo også er godt tilfredse med.

Vi havde ønsket at få den fjernet helt, og en suspendering af den er et skridt i den rigtige retning.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at når de 2 år er gået, så ønsker Dansk Folkeparti, at den helt skal stoppes, for vi har altid betragtet det som at kræve penge op fra folk, der ikke ønsker at få penge sat af til en eller anden form for omfordeling, som var tanken med det.

Vi ser helst, at pengene er ude hos borgerne, hvor de gør mest gavn, og hvis der er så nogle, der vil spare op til pension, så står det den enkelte frit for at spare op til pension, så vedkommende ad den vej kan få et fradrag.

Men som sagt er det et ønske fra Dansk Folkeparti, og jeg synes ikke, det er nødvendigt at gøre det helt store ud af det her. Vi har haft en større diskussion i dag, også under de tidligere forslag om skattepakken, hvor SP var inddraget i. Men nu indgår det i en samlet pakke, og Dansk Folkeparti stemmer selvfølgelig for den pakke og især det her med SP, da det er et meget stort ønske fra Dansk Folkeparti. Vi var klar til at fjerne SP-ordningen, uanset om der var snak om job, eller hvad det var. Havde vi kunnet få flertal for at få den fjernet sidste år, havde vi også sagt ja til at få stoppet SP-indbetalingerne.

Med de ord vil jeg slutte og sige, at Dansk Folkeparti er glad for, at den bliver suspenderet i 2 år, og vi vil arbejde på, at den bliver helt fjernet efter de 2 år.

Første næstformand (Svend Auken):

Der har ikke meldt sig nogen spørgere, så vi går videre i ordførerrækken.

Lars Barfoed (KF):

Det er jo en rigtig alvorlig sag at disponere over andre folks penge. Det er der faktisk ikke særlig mange, der kan tillade sig at gøre. Mig bekendt er det egentlig kun politikere, som kan tillade sig at bestemme, hvad andre mennesker skal bruge deres penge til. Det kræver lovgivning. I sin tid indførte man altså den særlige pensionsopsparing, som dengang var en midlertidig pensionsopsparingsordning, fordi man vurderede, at forbruget var ved at blive for højt. Der var behov for at stramme op på forbruget af hensyn til betalingsbalancen og for ikke at skabe inflationspres i landet, og derfor traf man den, synes jeg, meget alvorlige beslutning, at man nu ville disponere over andre folks penge. Nu ville Folketinget bestemme, at en del af de penge, folk tjente, skulle anvendes til opsparing, 1 pct. af lønnen skulle anvendes til opsparing.

Det kan jo være fornuftigt nok at gøre det, at træffe så alvorlig en beslutning, når der er brug for det nationaløkonomisk set. Omvendt må man jo også sige, at den dag, det så viser sig, at der nu ikke længere er behov for det, at nu er forbruget nærmest ved at gå i stå, ledigheden stiger, og vi kan ikke forvente, at der internatio-

nalt sådan lige de første måneder er helt det opsving og dermed den øgede beskæftigelse som følge af det, som man måske havde håbet på, så er det jo en naturlig ting at sige: Nu traf vi i sin tid den beslutning at bestemme, hvad folk skulle bruge deres penge til, nu vil vi ikke længere bestemme, hvad folk skal bruge deres penge til, Nu vil vi ikke længere forlange, at de skal spare 1 pct. op til den særlige pensionsopsparing. Nu kan de igen selv disponere over den ene procent.

Det er det, vi nu gør. Som et led i forårspakken, der skal skabe øget vækst og beskæftigelse i Danmark, træffer vi med det her lovforslag den beslutning, at vi nu omgør det, vi gjorde i sin tid. Nu suspenderer vi, i hvert fald for 2004 og 2005, den særlige pensionsopsparingsordning og giver folk muligheden for selv at disponere også over den procent.

Det synes jeg egentlig er ganske fornuftigt. Om den enkelte borger så vil vælge at bruge pengene til forbrug, at brænde pengene af, tror jeg, fru Lene Jensen kaldte det, eller om man vil vælge at spare pengene op, dvs. sætte dem ind på en pensionsopsparing og få det fradrag, man også har fået fra den særlige pensionsopsparing og dermed også få den forøgede pension til sin tid, når man går på pension, jamen det må den enkelte jo så selv om. Jeg synes egentlig, det er fornuftigt og naturligt, at vi træffer den beslutning.

Så jeg kan sikkert ikke til nogen særlig overraskelse meddele, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren blive stående, for der er korte korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er to spørgsmål. Det ene er, om Det Konservative Folkeparti vil medvirke til at sikre, at den frihed, borgerne får til selv at disponere over pengene, også gælder retten til at disponere på en sådan måde, at man placerer pengene hos den billigste kapitalforvalter, der giver den højeste forrentning, altså lader dem blive stående i SP-ordningen. Det er det ene.

Kl. 12.25

Det andet er: Finder Det Konservative Folkeparti det ikke lidt betænkeligt, at man med øvelsen her fratager ATP 16 mia. kr., som de ellers ville have investeret i den private sektor, som

dermed kunne have genereret nye arbejdspladser i netop den private sektor?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Mit svar til begge spørgsmål er nej. Det vil jeg selvfølgelig gerne begrunde lidt.

Vi giver folk langt større frihed ved at sige, at vi nu ikke længere tvinger befolkningen til at spare 1 pct. op af det, de tjener. Det må de selv om. De får langt større frihed, end de havde før.

Den eneste frihed, de ikke har med det her, er så lige præcis at anvende penge til opsparing i SP. Og der må jeg nok skuffe hr. Ole Sohn med, at det ikke ville være særlig billigt, hvis vi gjorde det. Det ville ikke være nogen billig opsparingsordning. Det ville være, som jeg vurderer det, ganske bekosteligt, hvis man skulle etablere en mulighed for, især på helt kort sigt i den periode her, at nogle skatteborgere altså alligevel kunne vælge at sige til skattevæsenet: Vi vil blive ved med at spare op til SP. Det tror jeg ville blive kompliceret og omkostningsfuldt, og allerede af den grund må vi desværre afvise det.

Men jeg kan glæde hr. Ole Sohn med, at folk jo helt selv kan vælge at sætte pengene ind alle mulige andre steder og vælge de billigst mulige opsparingsformer.

For så vidt angår det med ATP, er det jo altså konsekvensen, at de så har det mindre at investere. Til gengæld sætter vi hermed skub i økonomien på anden vis, og det skal man så glæde sig over.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er den helt fundamentale forskel, at ATP jo primært investerer i danske virksomheder, hvorimod forbruget, i hvert fald ifølge Jyllands-Posten, viser sig at ville gå primært, eller i hvert fald for halvdelen vedkommende til rejser til udlandet, altså til spanske tjenere eller bilarbejdere i Korea. Så beskæftigelsesmæssigt vil det have en væsentlig større effekt at investere i den private sektor i Danmark via ATP. Det er det ene.

Det andet er: Jeg forstår ikke helt, hvorfor man absolut skal tvinge borgerne til at sætte pengene ind på pensionsopsparinger i Danske Bank eller lignende, sådan at de skal have et administrationsgebyr. Er det noget, I får tilbage i form af partitilskud eller lignende? Det er i hvert fald ikke noget, der gavner den enkelte borger.

Hvorfor må man ikke få frihed til selv at vælge, hvor man vil have sine penge stående? Eksempelvis kunne jeg godt tænke mig at lade mine penge blive stående i SP, fordi det er en billig ordning, det er en god forrentning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen der er myriader, havde jeg nær sagt, af muligheder for at placere sine penge med det formål at spare op til pension i alle mulige pengeinstitutter, forsikringselskaber, investeringsforeninger osv. Så der er alle mulige muligheder for at træffe et valg. Det eneste valg, man ikke kan træffe, er altså SP. Så frihedsgraderne er langt større nu end før.

Og for så vidt angår det med at investere i erhvervslivet, synes jeg, at hr. Ole Sohn blander tingene noget sammen. Formålet med at gennemføre den særlige pensionsopsparing var jo ikke at give ATP ekstra penge til at investere i erhvervslivet. Det var at begrænse forbruget. Nu er der behov for at øge forbruget, nu gør vi det modsatte. Det er der logik og konsekvens i.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg har to spørgsmål.

Det ene er, at hr. Lars Barfoed i Ugebrevet A4 er citeret for at sige, at der, og jeg citerer: »... skal være meget gode grunde til at gennemføre det«. Og »det« er så SP.

Så jeg vil bare høre, om vi kan få løftet sløret lidt for, om det ligefrem er meget gode grunde, eller om der i virkeligheden ikke er tale om en suspension, om det, vi i virkeligheden er i gang med, ikke er en begravelse af SP-ordningen? Så ville det da være rart at høre om det.

Jeg skal i den forbindelse høre, om hr. Lars Barfoed mener, at der er et opsparingsunderskud eller et opsparingsoverskud i dansk økonomi.

Nu siger hr. Lars Barfoed, at han tror, det bliver vældig dyrt, det der med at kunne vælge at fortsætte sine indbetalinger. Er det prisen, der skræmmer? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Er det det, at det bliver vældig dyrt, der er det store problem?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Der var en – jeg tror, det var Storm P., men jeg er ikke sikker – som sagde, at politikere er fanta-

stisk gode til at spå om fremtiden og bagefter forklare, hvorfor det ikke gik, som de spåede. Og derfor skal man jo nok, selv om man måske til den tid vil være god til at forklare, hvorfor det ikke gik helt sådan, som man sagde, være noget tilbageholdende med at spå om, hvordan vi vil disponere, for så vidt angår 2006 og den særlige pensionsopsparing.

Men det er korrekt, at min holdning er, at der skal være særdeles gode grunde til at genindføre den, når vi nu suspenderer den. Teknikken i det er jo sådan set, at den nu er suspenderet for 2004 og 2005, at der er satsen 0. Og hvis vi ikke gør noget, jamen så fortsætter den jo så, når vi er fremme i 2006. Det er teknikken i det. Men det er jo klart, at vi må gøre os nogle overvejelser hen i 2005, om der stadig væk er behov for at træffe den meget alvorlige beslutning, det er at bestemme, hvad folk skal bruge deres penge til.

KL 12.30

For så vidt angår det andet spørgsmål: Ja, det er egentlig først og fremmest, fordi jeg mener, at det vil være administrativt bøvlet og omkostningsfuldt at sige, at man alligevel skal kunne vælge at sende sine penge ind til SP-ordningen. Det er i høj grad det, som jeg synes er bekymrende i den her forbindelse. Men man kan jo få afklaret de ting under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Måske behøver vi ikke vente så længe, for jeg husker jo tydeligt, da vi senest diskuterede SP her i salen, at da besluttede Dansk Folkeparti og regeringen at bruge 190 mio. kr. på at skabe valgfrihed i forhold til SP-ordningen. Det var Socialdemokratiet imod, bl.a. fordi vi syntes, det var grumme mange penge for en valgfrihed, som folk måske ikke engang havde lyst til at bruge.

I et svar i Finansudvalget fra dags dato afgivet af skatteministeren anslås det, at det vil koste 10 mio. kr. at lave tilretninger, der gør, at man kan modtage SP-bidrag direkte fra kontohaverne. Jeg mener, at 10 mio. kr. da er fundet for de penge for at få den valgfrihed, det er at kunne vælge sig ind og blive i SP-ordningen, når vi ser det i forhold til, at man kunne bruge 190 mio. kr. på, at de kunne få deres penge ud. Så jeg synes da, det er fundet for de penge, og hvis det kun er pengene, der er et problem, så kan det da være, at vi kan lave en aftale.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, vi skal prøve at sætte de her ting i det rette perspektiv. Lad os nu antage – jeg ved ikke, hvor mange opsparingsmuligheder der er; investeringsforeninger og pengeinstitutter og pensionsopsparingsinstitutter – at det er 300 muligheder, man har at vælge imellem, det er der i hvert fald. Så har vi sagt: Ved at give folk mulighed for at sætte deres sparepenge ind andre steder end i SP, udvider vi altså valgmulighederne fra 1 til 301. Det vil vi godt betale noget for.

Hvis vi nu skulle betale nogle penge for, at man kunne vælge at sætte sine penge ind i SP, skulle vi betale en masse penge nu, for at man i stedet for at have 300 så havde 1 valgmulighed mere. Der er forskel på at anvende pengene på at få 300 flere valgmuligheder end at anvende pengene på at få 1 valgmulighed mere ud over de 300, man har i forvejen, og derfor er det ikke fornuftigt at bruge pengene på den måde.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først bliver jeg nødt til at rette en misforståelse fra den konservative ordførers side, for hr. Lars Barfoed siger, at teknikken er den, at hvis man ikke gør noget, så fortsætte det med at være på 0 pct. fremover. Det passer ikke. I lovforslaget står der helt klart, at man i § 17, stk. 1, efter første punktum indsætter følgende: For 2004 og 2005 er satsen dog 0,0 pct. Det betyder altså, at hvis man ingenting foretager sig, kommer den automatisk tilbage i 2006. Det må vi være enige om.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan den konservative ordfører har tænkt sig at finansiere den manglende indtægt, der vil opstå, når folk gør det, som de siger i Jyllands-Posten i dag, nemlig at en tredjedel vil fortsætte med at spare op på andre ordninger – nogle af 300 ordninger, eller hvor meget det nu er – men de kan i hvert fald fortsætte med at spare op med skattefradrag. Så er der ikke 3,9 mia. kr. i indtægter, som man har lagt op til her. Så er der mindre end 3,9 mia. kr. Så har man et hul i kassen.

Der er overhovedet ikke indregnet i det her forslag, at der er nogle, der kunne finde på at spare op, altså bruge pengene til at spare op et andet sted. Det er ikke indregnet i forslaget. Hvad med det hul? Hvordan vil man finansiere det? Eller skal man bare fortsætte med at lade pengene fosse ud af statskassen?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg sige til det første sådan mere tekniske, at jeg beklager, hvis jeg har udtrykt mig forkert, for jeg er fuldstændig enig i det, hr. Anders Samuelson siger. Nu kan vi jo se, når vi ser det trykt op, hvad der er blevet sagt, men jeg er fuldstændig enig i, at der står, at satsen er 0 i 2004 og 2005, og det vil sige, at så er den ikke længere 0, når vi er fremme i 2006, medmindre vi træffer en beslutning i løbet af 2005 om, at den skal fjernes helt, eller at den skal være 0 igen i 2006. Så det er vi fuldstændig enige om.

Om man kommer til at få et mindre provenu skattemæssigt, fordi nogle vælger at spare op, svarer til, at vi jo heller ikke, når vi lægger et budget for et finansår, kan vurdere, hvor mange penge folk vil spare op på deres ratepensioner. Hvis nu det var sådan, at der var et år, hvor folk sparede mere op på deres ratepensioner eller andre pensionsordninger, end vi havde forventet, så er der altså et større fradrag og dermed et lidt mindre skatteprovenu. Sådan er det jo altid med budgetterne, at der kan være nogle millioner til og fra, når finansåret er gået. Det kan man jo aldrig vide. Det kan vi heller ikke vide med nogen sikkerhed her.

Kl. 12.35

Man har altså i Finansministeriet gjort sig umage med at regne på det ud fra de muligheder, man nu har for at skønne. Men det kan selvfølgelig bevæge sig lidt i den ene og den anden retning. Der kan hr. Anders Samuelsen og jeg jo så i fællesskab glæde os over, at der i den her regeringsperiode er så robuste offentlige overskud, at vi godt kan tåle det, hvis fradragene bliver lidt større og dermed provenuet fra skatteindtægterne lidt mindre, når året er gået. Det går nok alt sammen alligevel, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, så nonchalant mener jeg altså ikke, man kan være med statens finanser, at man bare lige slår ud med armene og siger, at det går nok endda.

Hvis der er en tredjedel, som det står i Jyllands-Posten i dag, der vælger at bruge de ekstra penge, de får mellem hænderne, til at spare op og dermed opnår et fradrag, så har man ikke længere en indtægt på 3,9 mia. kr. Så har man en indtægt på 3,9 mia. kr. minus en tredjedel af det. Det vil sige, at det her koster over en milliard

kroner, det er det nummer, som vil ske her. Det har man overhovedet ikke regnet ind.

Hr. Lars Barfoed siger, at Finansministeriet har gjort sig umage, men jeg ved, at den mulighed, at folk kunne finde på at spare pengene op, ikke er regnet ind. Hvad vil hr. Lars Barfoed gøre ved det, når det hul opstår? Man kan da ikke bare sige, at nu må vi se, hvordan det går. Er man så useriøs i sin fremlægning af tingene, at man bare siger, at man slår ud med armene og ser, hvordan det går. Det kan da ikke være rigtigt. Er det konservativ politik?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu skal hr. Anders Samuelsen ikke blive så skræmt af en artikel i Jyllands-Posten, hvor man har fundet ud af, at der er nogle, som siger, at de gerne vil spare nogle af pengene op. Vi har robuste offentlige overskud. I et hvilket som helst statsbudget er der den usikkerhed, at vi ikke ved, hvor meget folk i virkeligheden sparer op. Vi ved f.eks. heller ikke, hvordan det går med aktiekurserne. Tænk, hvis vi hvert år sagde, at vi må regne ind, at hvis nu kursudviklingen er negativ, så kommer vil til at miste en masse skatteindtægter. Og hvis ikke vi har regnet det ind og tænkt over, hvordan vi vil finde de penge, når året er gået, for ellers er det fuldstændig hamrende uansvarligt, jamen så kunne vi jo aldrig disponere noget som helst.

Der er, det ved hr. Anders Samuelsen jo udmærket godt, især når han ikke er i drillehjørnet, så mange usikkerheder forbundet med et statsbudget, så den lille usikkerhed, der er forbundet med, at vi ikke helt præcis ved, hvor meget folk sparer op, ingenting er i sammenligning med alle de mange andre usikkerheder, der er i sådan et budget.

Så der er ingen grund til at blive skræmt, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen. Man skal bare tage det roligt, det skal nok gå alt sammen. Vi skal nok komme ud af året med et klækkeligt offentligt overskud og dermed nedbringelse af den offentlige gæld. Langt mere end den regering, som hr. Anders Samuelsen repræsenterede.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Ole Sohn (SF):

En ting kan man sige med sikkerhed, nemlig at regeringen, hvad angår panikpakkens beskæfti-

gelseseffekt, under ingen omstændigheder har udvist rettidig omhu.

Det er en kendsgerning, som Finansministeriet har bekendtgjort i et svar til mig, at den dårligst tænkelige måde at skabe beskæftigelse på, det er ved at give skattelettelser. For 1 mia. kr. brugt til skattelettelser udløser 200 nye job.

Hvis man derimod bruger 1 mia. kr. til at løse nogle af de velfærdsopgaver, vi alle sammen er enige om skal løses – ældrepleje, offentlig service i kommunerne – vil det give 1.700 nye job. Det vil flytte 1.700 personer fra arbejdsløshedsdagpenge over til beskæftigelse, hvilket giver større skatteindtægter, som kan gå til det private forbrug og dermed også generere beskæftigelse i den private sektor.

Men regeringen har valgt en anden vej. Det er jo fuldstændig legitimt, men så fraskriver man sig retten til at kalde det en jobpakke. Så kan man kalde det et vælgertækkeincitament i et forsøg på at få lidt glæde af det.

Om Den Særlige Pensionsopsparing må man jo sige, at hvis Den Særlige Pensionsopsparing ikke erstattes fuldt ud af en individuel opsparing, er virkeligheden jo den, at befolkningen betaler for en fremgang i rådighedsbeløbet i dag med en lavere pension i fremtiden. Jeg vil gerne bede ministeren svare på, om man så ikke er indstillet på i det mindste at lave en massiv oplysningskampagne til borgerne, så man gør opmærksom på, at hvis de vælger at bruge SP-pengene til forbrug frem for til henlæggelse til pension, får de en lavere pension i fremtiden. På den måde ved borgerne i hvert fald, hvad konsekvensen er af den her jonglering med værdierne, som regeringen er i gang med. Så den information håber og tror jeg og bilder mig ind, at regeringen vil være med til at sikre.

Kl. 12.40

Det andet er, at når man suspenderer Den Særlige Pensionsopsparing, gør man faktisk også det, at man fratager 16 mia. kr. fra ATP, som de ellers ville kunne have investeret i dansk beskæftigelse i den private sektor. Den konsekvens er heller ikke regnet ind i regeringens forslag. På den måde er der altså en lang række områder, som regeringen slet ikke har taget ind.

Det sidste, jeg vil sige, drejer sig om spørgsmålet om valgfriheden. Vi har altså at gøre med en ordning, altså Den Særlige Pensionsopsparing, som af alle er anerkendt som værende den ubetinget bedste kapitalforvalter, der ubetinget giver den bedste forrentning til den enkelte. Lige nøjagtig den allerbedste ordning skal bor-

gerne fratages muligheden for at vælge sig ind i. Jeg fatter simpelt hen ikke, at det kan være en borgerlig regerings opgave at hindre borgeren i at få den bedst mulige forrentning af sine penge til pensionen siden hen.

Derfor vil SF stille et ændringsforslag under udvalgsbehandlingen, som sikrer, at man giver borgerne den mulighed, at de kan vælge den absolut bedste ordning forvaltning, Den Særlige Pensionsordning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg har to bemærkninger til hr. Ole Sohn. For det første vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn, om vi ikke kan være enige om, at det er en meget alvorlig beslutning, at man politisk bestemmer, at nogle af de penge, folk tjener, skal de spare op til pension, dem kan de ikke selv disponere over. Når man gør det, fordi det nationaløkonomisk set er nødvendigt, må man også træffe den modsatte beslutning, når det ikke længere er nødvendigt, at vi bestemmer, hvad folk skal bruge deres penge til, sådan som vi gør nu ved at ophæve Den Særlige Pensionsopsparing.

Den anden bemærkning – den behøver hr. Ole Sohn ikke at svare på – går på det med jobskabelsen. Man kan jo diskutere meget, hvad der er det mest effektive. Er det offentlige anlægsinvesteringer, som jo i øvrigt også er en del af forårspakken? Offentlige anlægsinvesteringer skaber jo også direkte job, men når man ser på effekterne, giver det kun effekt én gang, men en varig skattnedsættelse eller ophævelse af en pensionsopsparing giver jo penge i forbrug år for år, og dermed er det en blivende beskæftigelseseffekt. Den nuance skal man altså være opmærksom på, vil jeg sige til hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er klart, at hvis vi laver en offentlig investering, er det i en begrænset periode, den har effekt. Hvis man derimod løser nogle af de uløste opgaver i velfærdssamfundet i form af at sikre en bedre ældrepleje, altså det, man kalder det offentlige forbrug, som kommer os alle sammen til gavn, bedre daginstitutioner, bedre skoler, så genererer det flere beskæftigede i job på sigt, hvilket derved også giver større skatteindtægter, som kan være med til at give en afledt positiv effekt på den private beskæftigelse. Så det har et dobbeltformål.

Hvorimod der jo, hvis man udelukkende fremmer det private forbrug, er sandsynlighed for, at en del vil bruge dem til forbrug, som gavner beskæftigelsen i udlandet. Det skal da være fuldt legitimt. Det er klart, at man skal bruge sine penge til det, man har lyst til, men det er bare konsekvensen nationaløkonomisk, at mange vil bruge dem til rejser og til køb af biler.

I Jyllands-Posten i dag siger de, at for halvdelen af dem, der vil bruge pengene til forbrug, går pengene til udenlandske arbejdspladser. Det er på den måde, og det er også derfor, Finansministeriet selv erkender, at skattelettelser ubetinget er den dårligste måde at skaffe job på. Det er alle enige om. Tilsyneladende ikke hr. Lars Barfoed, men Finansministeriet er enig i det.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, at hr. Ole Sohn blander tingene lidt sammen. Er vi ikke enige om, at de penge, der bliver brugt til Den Særlige Pensionsopsparing, som er det, vi drøfter her, jo ikke er noget, der går til offentlig omsorg? Det er penge, der går til en opsparingsordning, så der er jo ikke nogen beskæftigelseseffekt i det offentlige af det. Men derimod kan der blive en beskæftigelseseffekt af, at folk nu får mulighed for at disponere de penge til forbrug og dermed til at skabe aktivitet i samfundet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er fuldstændig korrekt. Det er ikke os, der har foreslået, at man skal suspendere Den Særlige Pensionsopsparing. Vi mener faktisk, at den skulle gøres solidarisk, så de lavest lønnede får en bedre dækning. For det, der er det helt fundamentale problem, er jo, at med den måde samfundet udvikler sig på, bliver forskellen i pensionsalderen større og større og større. Med den her øvelse, regeringen er i gang med, vil der ske det, at specielt de lavest lønnede, som jo har størst behov for et bedre forbrug, selvfølgelig vil bruge pengene frem for at spare dem op. Sandsynligvis vil det gå sådan.

Kl. 12.45

Men så skal man sige til borgerne: Det betyder til gengæld, at så får I en endnu dårligere pension til sin tid.

Vi mener faktisk, at der er behov for, at de dårligst stillede pensionister får væsentlig bedre vilkår, end tilfældet er i dag. Det, regeringen er i gang med her, er at lave den stik modsatte øvel-

se, og det værste er, at man ikke engang vil sige det til borgerne. Det er hykleri.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har et spørgsmål til SF's ordfører. Jeg synes, at SF's ordfører jonglerer meget med nogle tal. For de her beregninger, der er fremlagt fra Finansministeriet og Beskæftigelsesministeriet – det må jo være fra de samme økonomer som dem, hr. Ole Sohn henholder sig til – viser, at ledigheden falder med 22.000 i år og 22.000 næste år. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen med det tal, som hr. Ole Sohn nævnte, altså at 1 mia. kr. i skattelettelse giver 200 i beskæftigelse. Et eller andet sted må der være noget, der er forkert. Det andet er regnet igennem. Det er timet og tilrettelagt. Kan jeg ikke få en kommentar fra SF's ordfører til det?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

For det første skal vi jo være enige om, at den her pakke maksimalt giver 6.000 nye job under forudsætning af, at alle pengene går ud til forbrug. Hvis folk vælger at spare op i stedet for, giver den jo ikke så meget beskæftigelse. Så det er altså 6.000, denne pakke giver.

Når jeg hele tiden går tilbage til Finansministeriets besvarelse til mig i forbindelse med efterårets finanslovforhandlinger, er det simpelt hen, fordi vi har spurgt, hvor mange job man kan få, hvis man investerer 1 mia. kr. i skattelettelser, i offentligt forbrug, altså offentlig velfærd, offentlige investeringer, øget boligbyggeri.

Så har Finansministeriet sagt, at 1 mia. kr. til skattelettelser giver 200 job. 1 mia. kr. til at forbedre velfærden ude i kommunerne med giver 1.700 job. Det er jo simple tal. Jeg vil da gerne sende dem frem, for de er fremsendt officielt gennem Finansudvalget.

Så det er fuldstændig legitime tal, som finansministeren selvfølgelig også kender, men han har ikke taget dem med i de her forhandlinger, for de her forhandlinger i regeringen om panikpakken har jo intet at gøre med at skabe job, men har at gøre med at skabe et bedre fundament hos vælgerne. Det skal man bare sige. Jeg anklager sådan set kun regeringen for at kalde det en jobpakke, når det ikke er en jobpakke.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Nu forstår jeg meget bedre den her retorik. Det vil sige, at hr. Ole Sohn bare har kigget på et lille hjørne af pakken. Vi andre har jo kigget på de samlede skattelettelser og den uddannelsesaktivering, der dækker det hele, og som giver 22.000 i år og 22.000 næste år, altså et fald i ledigheden begge år på 22.000. Er SF modstander af det? Er det ikke et pænt bidrag i en arbejdsløshedstid, at så mange mennesker kan komme i beskæftigelse? Hvordan kan man stemme imod det her i Folketinget? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Hvorfor taler SF kun om valgfrihed, når det drejer sig om at melde sig ind i en eller anden fondsdannelse? Hvorfor er SF altid modstander af, at man kan vælge sig ud af sådan et system her? Borgeren får en skattelettelse om kort tid, som betyder, at man frit kan vælge mellem et hav af forskellige pensionskasser. Så kigger SF kun på SP og siger, at det vil vi have valgfrihed til. Men når vi ellers diskuterer SP, LD og dem alle sammen, nægter SF hårdnakket borgeren ret til at kunne vælge sig ud.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når SF kritiserer pakken her, er det ikke, fordi vi ikke ønsker flere job. Det gør samtlige partier i Folketinget. Vi kritiserer, at man misbruger offentlige midler til at skabe de dyrest mulige job, som det ligger i den pakke. Vi kommer i næste uge med en alternativ jobpakke, som viser, hvordan man kunne investere pengene på en meget mere effektiv måde. Så det er sådan set en kritik af, at regeringen ikke gør nok. Det er sådan set det, der ligger i det.

Om selve skattedelen vil jeg sige, at vi er fundamentalt imod, at de dårligt stillede, dem, der tjener mindre end 235.000 kr., skal finansiere skattelettelserne for de velstillede i samfundet. Det er en ideologisk uenighed, der er mellem Venstre og SF, hvor vi mener, at det er de dårligt stillede i samfundet, der har de største behov for at få lettet deres hverdag, hvor Venstre tilsyneladende sammen med Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti mener, at det er de velstillede, der skal have endnu bedre forhold, så de kan rejse endnu mere rundt omkring i verden.

Det er vi bare fundamentalt uenige i, men omkring jobdelen har regeringen under ingen omstændigheder udvist rettidig omhu. Det er det, vi anklager den for.

Kl. 12.50

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Nu er det så anden del af det, som jeg ikke engang vil kalde panikpakken, men hellere vil døbe farvel og tak-pakken, for det bliver måske en af de sidste gerninger, som den nuværende regering kommer til at levere over for den danske befolkning, nemlig den her mærkelige pakke, for det må man sige den er.

Godt nok bliver både Venstres og De Konserveratives ordførere ved med at påstå, at der er 22.000 nye job i det her, hvilket er totalt i modstrid med regeringens egne tal. Det er altså ikke et nyt job, at man flytter sig fra at være i ledighedsstatistikken og så kommer i aktivering. Det har man altså ikke fået nyt arbejde af. Det kan ikke engang Venstres ordfører blive ved med at påstå. Jeg fatter simpelt hen ikke, at retorikken kan blive ved.

Det tror jeg egentlig er det grundlæggende problem også med pakken. For der er nogle gode elementer deri i forhold til, at man begynder at kigge på skatten som et redskab, men det er bare dumt at oversælge ting. Det er det, der kommer til at virke så uærligt, og det tror jeg giver bagslag for regeringen.

Det havde været fair nok, synes jeg, at gå ud og sige: Vi fjerner SP'en, og det giver den fordel, at vi får nogle penge i kassen, fordi der så er nogle, der betaler skat, og de penge bruger vi så til at sætte noget skub og gang i beskæftigelsen på nuværende tidspunkt. Men man prøver lige-sum at tyse det ned, at man selv er med til at betale for det, og at man spiser af sin egen hale. Det tysser man ned, og den slags ting bliver man aldrig belønnet for. Det burde regeringen egentlig vide, men den har så valgt at kaste sig ud i det.

Så er der selve den her del med SP'en, og vi er imod at gøre det, som regeringen gør nu. Det er vel grundlæggende, fordi vi faktisk ønsker at få den ordning ført tilbage til det, den var før, nemlig en solidarisk ordning, en omfordelende ordning, som kunne være med til på sigt at udligne forskellene mellem rig og fattig, når man er på pension. Vi ønsker at gå den vej, og derfor vil vi ikke stemme for at afskaffe denne her del.

Så er der også det grundlæggende problem i den måde, man gør det på, at det er ufinansieret. For godt nok står der, at man får 3,9 mia. kr. ind,

men der er ikke taget højde for de tal, som står i Jyllands-Posten i dag, at en tredjedel agter at bruge deres penge på at spare yderligere op. Dermed får de et skattefradrag, og så er der hul i kassen. Det er der overhovedet ikke taget højde for, og det er altså et problem. Hvad er det så, de penge endelig skal gå til, når regeringen får pengene i hånden? Jamen så går de til, at de folk, som ingenting får på grund af de fremrykkede skattelettelse, nemlig dem, der tjener under 235.000 kr., via de skattebetalinger, de kommer til at foretage nu, fordi de får SP'en ud, skal finansiere den skattelettelse, som folk, der tjener over 235.000 kr., får. Det er heller ikke særlig klogt, og det er ikke den rigtige profil i forhold til det, som regeringen ellers går og slår sig på brystet af.

Så vi har vores eget bud i Det Radikale Venstre på, hvad man skal gøre. Vi har vores eget bud på, hvordan man kommer ned på en maksimal skat på 42 pct., så man kan flytte sig fra, at man i dag skal tjene 900 kr. for at kunne give en håndværker 100 kr. i hånden, til at kunne komme ned på, at man kun skal tjene 350 kr. for at give en håndværker 100 kr. i hånden. Det vil skabe enormt mange jobåbninger. Det ville skabe nye jobmuligheder for folk, som måske ikke i dag helt kan slæbe den værdi hjem, som de skal have i løn. Det er et af de grundlæggende problemer, som vi skal have gjort op med i forhold til dem, som er marginaliseret på arbejdsmarkedet.

Ifølge Finansministeriet giver vores bud en beskæftigelseseffekt på 72.000. Det er altså noget andet end de 6.000, som det her forslag sammenlagt giver. Når vi har 3 millioner job i Danmark, svarer 6.000 til en effekt på 2 promille. 2 promille er det, man skubber gang i dansk økonomi med; det er intet. Det er rent til grin, og samtidig ødelægger man nu en ordning, som man faktisk kunne have skubbet tilbage i retning af det, som den tidligere regering leverede, nemlig en god solidarisk ordning, som ville være omfordelende.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Den radikale leder siger den 16. marts: Regeringens udspil er et lille skridt i den rigtige retning, men slet ikke tilstrækkeligt.

I politik plejer det jo for nogle partier at være sådan, at hvis man går et lille skridt i den rigtige

retning, plejer de nogle gange at støtte det. Så kan jeg forstå, at der er nogle reservationer hos Det Radikale Venstre, f.eks. det her med at man siger, at forudsætningerne ikke holder: hvis folk sparar op, så er det ikke indregnet.

Jeg vil spørge: Hvis det under udvalgsarbejdet viser sig, at der er indregnet en vis opsparring i beregningerne her, er Det Radikale Venstre så villig til at ændre holdning til pakken og vedtage den?

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, vi er ikke villige til at ændre holdning. Nu er det faktisk sådan, at på selve skattedelen vil vi, som det ligger nu, hverken stemme for eller imod den del, for vi anerkender sådan set, at der skal gøres noget omkring mellemskatteområdet, og det er også noget af det, man tager fat på.

Men den anden del af det, og det er den del, vi beskæftiger os med på nuværende tidspunkt, er SP. I forhold til den del er vi imod at gøre det, som regeringen lægger op til her. Vi mener, det er forkert at gøre. Derfor stemmer vi imod det.

Men det er ikke det samme som at sige, at vi ikke anerkender, at man forsøger det – det var også noget af det, jeg lagde op til i min forrige ordførertale – og nu begynder at fokusere på et af de vigtige redskaber for at gøre noget ved beskæftigelsen, nemlig skattepolitikken.

Derfor blev fru Marianne Jelved og undertegnede enige om, sammen med resten af den radikale gruppe, at det signal, vi gerne ville sende efter at have set den første fremlæggelse, var, at vi anerkender, at det er et lille skridt i den rigtige retning.

Men samlet set er den del her forkert, og den anden del vil vi undlade at støtte og stemme imod. Vi vil bare anerkende, at man gør noget med mellemskatten.

Det er et godt skridt. Det er et lille skridt, det er langtfra tilstrækkeligt stort, men vi vil forsøge at fortsætte med at presse regeringen, så man kommer i den retning og får lavet en reel skatte-reform, som virkelig rykker noget, i stedet for de her 2 promille; det er jo ingenting.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Et forår for mig kan godt være 22.000 folk, der bliver rykket fra almindelig ledighed til noget beskæftigelse, og 22.000 næste år. Men det er

måske ikke tilstrækkeligt for Det Radikale Venstre.

Jeg vil så bare stille den radikale ordfører det spørgsmål, jeg også stillede Socialdemokratiets ordfører, som jo forlod det synspunkt, nemlig om SP-ordningen ikke længere bliver betragtet som et konjunkturpolitisk instrument. Har Det Radikale Venstre samme opfattelse af den ordning?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, vi har helt klart den opfattelse, at SP-ordningen, sådan som den endte i den tidligere regering, var en solidarisk omfordeling af ordningen. Det er den måde, vi så på SP-ordningen på, og det er tilsyneladende også den måde, Socialdemokratiet ser på ordningen på. Det er jeg glad for.

Jeg vil gerne bede hr. Flemming Oppfeldt, Venstres ordfører, om at slå op i regeringens egne papirer. Det er måske det, der er problemet, at de papirer har hr. Flemming Oppfeldt ikke med sig ned i salen. For i de papirer, på side 19, tabel 1, står ganske rigtigt tallet 22.000, men det er et samlet tal, som inkluderer 10.000 fra de tidligere initiativer. Det er altså ikke noget af det, vi beskæftiger os med i dag, for vi beskæftiger os kun med de nye initiativer.

Af de nye initiativer kommer der 6.000 i beskæftigelse, kun 6.000, ikke noget med 22.000, men 6.000 i beskæftigelse. Og så kommer der 6.000, som flytter sig fra at være i ledighedsstatistikken til at være i aktiveringsstatistikken. Det er altså ikke det samme, som at man har fået et job. Det er bare et spørgsmål om, at man nu laver noget andet for sin overførselsindkomst. Man har ikke fået et job.

Derfor er nettotallet altså 6.000, og man skal ikke blive ved med at rende rundt og sige 22.000, for det har ingen sammenhæng med virkeligheden, i hvert fald ikke ifølge regeringens egne tal.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er interessant, som Det Radikale Venstre har det med at bruge statistikker. Når vi nu taler om ledighedsudviklingen, skal vi altid høre, at der er 40.000 flere, som er blevet ledige. Men vi ved jo godt, at de 10.000 af dem skyldes, at de ikke længere er i aktiveringsordningerne. Så det er kun 30.000.

Alligevel bruger Det Radikale Venstre tallet 40.000, men pludselig, når det går den anden vej, kan man ikke bruge det på den måde. Så siger man: Jamen når der er 6.000 flere, der er i aktivering, er det jo ikke udtryk for, at de er kommet i beskæftigelse.

Det Radikale Venstre må blive enig med sig selv om, hvordan man vil bruge tallene.

Må jeg så bare sige til det med den sociale profil, at man altså må anerkende, at den forårspakke sammen med finanslovsforslaget, som blev vedtaget, i allerhøjeste grad har en fornuftig social profil, for dem, vi først og fremmest tilgodeser med de 22.000 flere, som kommer i beskæftigelse, er netop dem, der er på overførselsindkomster. De, der har størst gavn af den her forårspakke, er alle de tusindvis af mennesker, som er på overførselsindkomster, som nu får normale indtægter. De har gavn af det her, og det er dem, vi først og fremmest tilgodeser. Så der er i allerhøjeste grad en fornuftig social profil i denne pakke.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil gerne igen henvise til tabel 1, hvor der står, at det, som vi behandler i dag, har en effekt på 12.000, hvoraf de 6.000 er folk, der flytter sig fra ledighedsstatistikken og over i aktiveringsstatistikken. Det er ikke noget med at komme i job, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed. Det har ikke noget med at komme i job at gøre. Det er noget med, at man bliver aktiveret i stedet for at gå passivt derhjemme. Men jeg har aldrig hørt om, at en konservativ betragter det som et job, at man bliver aktiveret. Det er ikke et job.

Jeg kan høre nu, at den konservative ordfører anerkender, at beskæftigelsen er faldet med minimum 30.000 i den periode, regeringen har siddet ved magten. Tillykke med det. Hvor godt synes man selv det går? Det går ikke ret godt, det må man sige. Nu prøver man så at rykke på noget, og det eneste, man får ud af det, er ca. 6.000. Det er sløjt.

Kl. 13.00

Vi står ved den måde, man opgør ledighedsstatistik på. Vi konstaterer bare, at det, som man her prøver at slå sig på brystet med, nemlig at der skal komme en effekt på 22.000, ikke har noget med dagens behandlinger at gøre. Dagens behandlinger fører højst til 6.000 flere i arbejde ifølge regeringens egne formodninger.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes da, det er interessant, at hr. Anders Samuelson nu er enig med mig i, at det er tallet 30.000 og ikke 40.000, som vi plejer at høre, der er det reelle udtryk for den stigende ledighed. Det er også slemt nok.

Som hr. Anders Samuelson jo udmærket godt ved, siger selv Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som jo ellers er ganske trofast i forhold til den tidligere regerings synspunkter, at de 30.000 skyldes dollarkursudviklingen, altså den internationale situation, og den har intet at gøre med regeringens økonomiske politik. Men derfor siger vi selvfølgelig alligevel, at nu skal der gøres en indsats for at få flere i arbejde.

Lad os så endelig tage fat i det, som hr. Anders Samuelson siger er på dagsordenen i dag. Ja, her og nu er det altså SP-ordningen, vi diskuterer. Alene suspensionen af SP-ordningen giver 2.500 flere i job, uden at det koster den offentlige sektor en krone, tværtimod giver det skatteindtægter til den offentlige sektor. Så vi får altså 2.500 flere job, uden at det koster det offentlige en krone. Synes hr. Anders Samuelson egentlig ikke, at det er en meget god handel?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Hvis man får de her 2.500 job gratis, vil det sige, at de resterende 3.500 så koster de 9 mia. kr. Det gør jo bare de resterende job forfærdelig dyre, endnu dyrere, end vi troede de var i forvejen. Så det kan jeg ikke rigtig se at der er ret meget vundet ved, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed.

Nu hørte vi endnu en gang den konservative ordfører dække sig ind under dollarkursen som værende skyld i al dårlighed for regeringen. Jeg mener, at det dog er en retorik, som viser, at det er med rette, at jeg kalder den her pakke for farvel og tak-pakken. For hvad skal man med en regering, som tilsyneladende, hver gang det ikke går så godt, henviser til dollarkursen? Jamen er det en flok administratorer, vi har med at gøre? Jeg troede, det var politikere, vi havde med at gøre.

Når man så virkelig – efter at være blevet punket i ufattelig lang tid af oppositionen – begynder at tage sig sammen, hvad leverer man så? Så leverer man noget, der forhåbentlig i 2004 har en effekt på 6.000. Det er det, vi kalder et lille skridt i den rigtige retning. Det er bare ikke godt nok i forhold til radikale ambitioner.

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten kan støtte det her forslag, om end vi sådan set mener, at de penge, der kommer ind i statskassen på det – for det er jo virkeligheden med det her forslag; virkeligheden er, at der kommer flere penge ind i statskassen – burde være blevet brugt til at sætte folkepensionen op.

Den Særlige Pensionsopsparing er en opfindelse, som de nuværende regeringspartier står bag i samarbejde med de tidligere regeringspartier og CD. Da den blev indført den 1. januar 1998, var Enhedslisten imod, fordi der var tale om en asocial forsikringsordning, der ramte de laveste indkomster relativt hårdest. I forbindelse med pinsepakken i 1998 lykkedes det faktisk at få ændret på den sociale slagside, altså simpelt hen ved at sikre, at der var en udligning, sådan at de fattigste fik flere pensionskroner ud af ordningen.

Men den her socialt fornuftige ændring af ordningen var ikke lige den siddende regerings kop te, og nu er vi derfor tilbage i den oprindelige asociale pensionsopsparingsordning. Derfor kan det selvfølgelig ikke komme bag på nogen, at vi i Enhedslisten støtter et forslag om at suspendere ordningen.

Men jeg må sige, at forslaget på flere måder er interessant. For det første er det interessant, at regeringen nu langt om længe har forstået, at der er brug for politiske initiativer, der kan sætte gang i beskæftigelsen. At regeringen har valgt at omsætte denne forståelse i at fremrykke skattelettelser for de højest lønnede, har vi kritiseret, og vi vil blive ved med at kritisere det, ikke mindst fordi det beviseligt giver den mindst mulige effekt på beskæftigelsen for flest mulige penge. Det er simpelt hen den dyreste måde at skabe job på.

Vi har tidligere fra Enhedslistens side fremsat adskillige forslag til, hvordan man kunne forbedre beskæftigelsen ved bl.a. at ansætte flere hjemmehjælpere, flere social- og sundhedshjælpere, flere pædagogmedhjælpere, flere rengøringsfolk osv. osv. ved at åbne for frivillige aftaler om fordeling af arbejdet. Det er forslag, som ikke koster den offentlige kasse en krone, og forslag, som samtidig ville øge velfærden i samfundet.

For det andet er det interessant, fordi det i bemærkningerne til forslaget om suspension af den Særlige Pensionsopsparing fremhæves, at de laveste indkomster får relativt mest ud af suspensionen.

På den måde understreger regeringen, at den udformning af pensionsopsparing, som regeringspartierne selv har ansvaret for, går relativt hårdest ud over de laveste indkomster. Det har sådan set været vores påstand, lige siden den blev vedtaget. Det har samtlige partier, der stod bag ordningen, både de tidligere og de nuværende regeringspartier, nægtet. Først nu, hvor man går ind og suspenderer den, indrømmer man, at den gik relativt hårdest ud over dem, der var dårligst stillet økonomisk.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi jo ikke kan diskutere det her forslag uden at inddrage spørgsmålet om pensionssystemet som sådan. De penge, folk nu får i hånden, er jo nogle, som de skulle have haft i pension, og i Enhedslisten er vi imod den udvikling, hvor en stadig større del af pensionerne finansieres gennem individuelle forsikringsordninger, mens de mennesker, der er tvunget til at leve af folkepensionen, eventuelt plus ATP, bliver relativt dårligere og dårligere stillet for hvert år, der går.

Derfor vil jeg påpege, at det skatteprovenu, der kommer ind på grund af suspensionen, burde bruges til at forbedre folkepensionen, og at store dele af det provenu, man bruger til at hælde ud til de bedst stillede i det her samfund, meget vel kunne være brugt til at forbedre forholdene for folk på overførselsindkomst og på dem, der ikke får så meget i løn.

Med de bemærkninger skal jeg meddele, at Enhedslisten kan støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Først vil jeg kvittere for støtten til denne del af regeringens forårspakke, og jeg forstår godt argumentationen. Men så vil jeg lige føje noget til. Når vi taler om folkepensionisterne, så vil jeg spørge, om Enhedslisten er opmærksom på, at vi i forbindelse med forårspakken jo har øget støtten til de svagest stillede folkepensionister, således at 170.000 folkepensionister vil være omfattet af den supplerende ældredelse, heraf 150.000, som får det maksimale beløb på 5.100 kr. Det er det ene spørgsmål, jeg vil stille.

Det andet spørgsmål, jeg ville stille, er, om Enhedslisten egentlig er opmærksom på, at når man regner allerede gennemførte skattelettelser

ind sammen med de fremrykkede skattelettelser sammen med suspensionen af SP-bidraget, så får de relativt laveste indkomster den relativt største lettelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten har vi jo det princip, at vi stemmer for den mindste forbedring og mod den mindste forringelse, og det er sådan set det, der gør, at vi stemmer for det her, selv om det indgår som en del i en komplet fåbelig panikpakke, og det er også det, der gør, at vi selvfølgelig stemmer for den forbedring, der kommer for de pensionister, der kan modtage den udvidede ældrecheck, på præcis samme vis som vi stemte for den oprindelig.

Vi havde nok selv fundet på nogle andre måder at give de penge på, men det er et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi selvfølgelig de dele.

Men det ændrer altså ikke på, at folk på overførselsindkomster får 0 kr. med de skattelettelser, som den her regering lægger op til – 0 kr. Det gælder både for de lettelser, regeringen vedtog sidste forår, og for det forslag, som vi har behandlet tidligere her i dag. Der er 0 kr. til folk på overførselsindkomst, og der er en ældrecheck ikke plaster nok på såret.

Så til det her med de relative begreber: Jamen det er jo meget fint, at vi kan stå her og jonglere med procentsatser. Virkelighedens verden er, at en deltidsbeskæftiget eller en butiksmedarbejder eller en uaglært får 0 kr. i forbindelse med de her skattelettelser, 0 kr., men direktøren får over 2.000 kr. Og i forbindelse med de tidligere vedtagelser fik den deltidsbeskæftigede og butiksmedarbejderen 1.500 kr., og direktøren over 5.000 kr.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er lige præcis det sidste element, som jeg godt vil ind på, for hvis vi tager alt det, som forårspakken indeholder inklusive suspension af SP-bidraget plus de allerede gennemførte skattelettelser, og så sammenligner to grupper, f.eks. en butiksmedarbejder, der tjener 180.000 kr., med en direktør, der tjener 1 mio. kr. – det er sådan et populært regneeksempel – så forholder det sig jo sådan, at hvis man måler lettelsen i forhold til den skat, man betalte i forvejen, så får den butiksmedarbejder, der tjener 180.000 kr., en lettelse på 4,5 pct. Direktøren, der tjener en milli-

on, får 1,7 pct., når vi regner det hele sammen – det er rådighedsbeløbet, og det er også SP. Hvis vi måler i forhold til indkomsten, får butiksmedarbejderen en lettelse på 1,4 pct., og direktøren får en lettelse på 0,9 pct.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hr. Flemming Oppfeldt begår fuldstændig den samme fejl en gang til og står og taler om procentsatser. Virkelighedens verden er, at i forbindelse med de ting, der blev vedtaget sidste år, fik en butiksmedarbejder 1.500 kr. ekstra om året. En direktør fik over 5.000 kr., altså mere end tre gange så meget som butiksmedarbejderen.

Til det kan jeg blot sige, at hvis det var Enhedslisten, der havde haft de afgørende stemmer i den forbindelse, havde det forhold været modsat. Så havde det været sådan, at man var gået ind og havde prioriteret og givet dem, der havde de laveste indkomster, mest, og man ville aldrig have oplevet en pakke vedtaget med Enhedslistens stemmer, hvor man ikke gav en krone til dem på overførsel og dermed øgede uligheden i samfundet.

Sådan prioriterer vi så forskelligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken til den sidste ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på dette område, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans og partiets vegne fremføre følgende:

Kristendemokraterne kan ikke tilslutte sig regeringens forårspakke. Der er ganske vist behov for at få flere i arbejde, men vi mener ganske enkelt, at man får for lidt beskæftigelse for pengene.

Fremrykningen af offentlige investeringer og beskæftigelses- og efteruddannelsesinitiativerne er vi enige i, men disse elementer fylder for lidt i den samlede pakke. I stedet sender regeringen 9 mia. kr. ud til borgerne i hvert af årene 2004 og 2005 uden at vide, om midlerne bliver brugt til forbrug eller opsparing.

Selv om de går til forbrug, ved vi ikke, om forbruget går til køb af danske varer eller til importerede varer. I værste fald ender forårspakken med et stigende salg af biler og udlandsrej-

ser, der belaster betalingsbalancen, uden at en eneste person mere kommer i beskæftigelse i Danmark.

En væsentlig del af forbrugsudvidelsen kommer fra suspensionen af Den Særlige Pensionsopsparing, som vi behandler under dette punkt. Suspensionen af Den Særlige Pensionsopsparing er ikke udtryk for en skattelettelse, men der er tale om, at borgerne ikke skal indbetale et pensionsbidrag i 2 år. Til gengæld får borgerne udbetalt færre midler, når de skal pensioneres. Derved nedbringes den samlede opsparing.

Vi vil gerne være med til at tilskynde folk til selv at spare op til pension ud over folkepensionen. Dette forslag sender derfor et forkert signal om, at vi ikke behøver at spare op til pension, men bare skal øge forbruget. Hvis den tanke breder sig, får vi vanskeligt ved at finansiere velfærdssamfundet, når de store årgange går på pension.

Desuden fører forslaget til, at borgernes skattebetalinger stiger, når de ikke har fradrag for det særlige pensionsbidrag. Det har nogle uheldige fordelingsmæssige konsekvenser for de lavest lønnede, fordi de ikke får gavn af fremrykningen af skattelettelserne. Skattelettelserne vedrører jo primært en forhøjelse af grænsen for mellemskat, mens deres skattebetaling stiger, fordi vi ikke får fradrag for det særlige pensionsbidrag.

En butiksmedarbejder med f.eks. en indkomst på 180.000 kr. skal betale knap 700 kr. mere i skat om året som følge af regeringens forårspakke. De arbejdsledige kommer også til at betale mere i skat som følge af forårspakken.

Kristendemokraterne mener derfor, at profilen på dette og i forårspakken som helhed er socialt skæv, og på den baggrund kan vi heller ikke støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om lige at blive stående, for hr. Flemming Oppfeldt har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, at der hos Kristendemokraterne har indsnegget sig nogle misforståelser omkring den fordelingspolitiske virkning ved en suspension af SP-bidraget. Det fremgår jo på side 4 i bemærkningerne, at en kasseassistent, der tjener 180.000 kr., efter skat procentvis får langt mere ud af det

suspenderede SP-bidrag, end en direktør gør, der tjener f.eks. 1 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg bliver nok spørgeren lidt svar skyldig. Jeg er bydreng, om jeg så må sige, på dette lovforslag, og jeg har simpelt hen ikke læst lovforslaget godt nok til at kunne gå ind i den debat. Men det er måske spørgsmål, som vi kan få klarlagt under udvalgsbehandlingen, og så kan vi se, hvem der i givet fald har ret i den her sag.

Men jeg mener da i øvrigt at kunne huske, selv om jeg ikke er ordfører på området, at bl.a. Ugebrevet A4 i hvert fald havde nogle beregninger, som jeg også tror har været udgangspunkt for vores ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, da han skrev ordførertalen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dette lovforslag er en del af en større pakke, som skal sætte skub i det økonomiske opsving, som vi ser tegn på er på vej. En pakke, som i hvert af årene 2004 og 2005 vil hævle 22.000 af ledighedskøen.

Kl. 13.15

Den Særlige Pensionsopsparing er en tvungen opsparing, som i sin tid blev indført for at lægge en dæmper på forbruget. Vi befinder os nu i den modsatte situation. Vi har brug for at øge forbruget en smule for at sætte gang i opsvinget, og derfor suspenderes indbetalingen til SP i år og til næste år. Det betyder, at den samlede disponible indkomst forøges med ca. 4 mia. kr. i 2004 og 2005.

Jeg synes, det er meget naturligt, at vi i en situation, hvor vi ønsker at øge forbruget, løsner nogle af de bindinger på folks løn, der har til formål at dæmpe forbruget, og helt tilbage fra starten i 1998 har det stået klart, at der er tale om en midlertidig ordning, da ordningen jo oprindeligt hed Den Midlertidige Pensionsopsparing. Det er også vigtigt at huske, at der ikke er tale om, at regeringen forærer nogle penge væk. Det er borgernes egne penge, som de nu får mulighed for at beholde i stedet for at indbetale dem til en tvungen ordning.

Det er jo heller ikke sådan, at regeringen bestemmer, hvad folk skal bruge pengene til. De må gøre med dem, hvad de vil. De kan bruge dem eller sætte dem i banken, og hvis de helst vil spare dem op i en pensionsordning, står det dem frit for at gøre det, f.eks. ved at indbetale til

deres arbejdsmarkedspension. Det kan være, man vælger at bruge pengene til forbedringer af sit hus; det vil få husets værdi til at stige, hvilket kan komme en til gavn som pensionist. Det kan være, man endelig får råd til en bil og dermed får mulighed for at tage imod et job, selv om det ligger langt fra ens hjem; det betyder øgede pensionsindbetalinger, som kommer en til gavn i alderdommen. Min pointe er, at der er mange måder at bruge pengene på, og at det er svært på forhånd at sige, hvilke konsekvenser det har for ens indkomst om 30 år.

Jeg synes også, det er værd at huske, at SP-ordningen ikke er en af grundpillerne i det danske pensionssystem. Det er folkepensionen, det er arbejdsmarkedspensionerne, og det er ATP. SP-ordningen er en konjunkturregulator. Det var den, da den blev indført, og det er den også, når vi nu suspenderer den.

Jeg er ikke så bekymret for, hvordan det mon skal gå folk, når de skal på pension om måske 30 år. Jeg synes, de med sindsro kan vælge at bruge pengene på, hvad de nu har lyst til, uden at skulle have dårlig samvittighed over, at de ikke gemmer pengene til en anden god gang.

Jeg vil gerne slutte med at takke de ordførere, der har støttet forslaget, og jeg er sikker på, at de uafklarede spørgsmål vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Specielt bemærkningen om, at man kan købe sig en bil, så man kan tage et job lidt længere væk, tror jeg de arbejdsløse vil blive meget glade for, for de får jo ingenting ud af det her, og det glemte ministeren lige at sige. En arbejdsløs får intet ud af det her og får derfor ikke ekstra penge til at købe en bil, men det var nu ikke så meget det, jeg ville ind på.

Er det ikke korrekt, at økonomisk set vil det være mest ansvarligt, når man nu får 8 mia. kr. ind i ekstra skatteindtægter, at alle 8 mia. kr. går direkte til afdrag på gælden, så gælden bliver mindre? Ellers bliver der jo et problem med likviditeten, når pensionerne bliver udbetalt. Når man frigiver pensionspengene til forbrug, bliver der til sin tid færre penge til pensionisten og også færre skatteindtægter, så i virkeligheden bør regeringen bruge alle pengene til afdrag på gælden. Har man planer om det?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at den største langsigtede tjeneste, vi kan gøre det danske samfund, er at få de arbejdsløse i arbejde. Det er det, der skaber velfærd, og det er det, der skaber fundament for, at vi også fremover kan opretholde et så højt velfærdsniveau i Danmark, som vi kan i dag.

For regeringen er det helt afgørende og har første prioritet, at vi får høvlet ledighedskøen så meget ned som overhovedet muligt. 22.000 mennesker vil komme ud af ledighedskøen både i år og næste år som følge af den pakke, regeringen nu har fremlagt og får gennemført i Folketinget, og det tror jeg er den største fremtidssikring, vi kan give det danske samfund. Fordelen for den arbejdsløse, der kommer i arbejde, er jo netop at komme i arbejde, og det er forhåbentlig det, vi alle sammen sukker efter og håber vil ske i så stort omfang som muligt.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Beskæftigelsesministeren fokuserer meget på jobdelen, men det forstår jeg ikke, for man har jo netop ikke udvist rettidig omhu. Det er en kendsgerning, at den dårligst tænkelige måde at skabe nye job på er skattelettelser. Det viser regeringens egne beregninger, så hvis det er et spørgsmål om at skabe de flest mulige job på den hurtigst mulige tid for at høvle arbejdsløsheden ned – hvad jeg er fuldstændig enig med ministeren i – hvorfor bruger man så den dårligst tænkelige måde?

Finansministeriet siger, at det vil være mangfold bedre at forbedre den offentlige velfærd, foretage flere offentlige investeringer og investere mere i boligbyggeri, så hvorfor er det ikke det, man satser på, når det er det, der kan give de mange job? Det forstår jeg simpelt hen ikke, og derfor er det, jeg anklager regeringen for, ikke at udvise rettidig omhu for at bringe arbejdsløsheden ned.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal vi jo ikke stå her og snakke om, hvorvidt vi mener, at konjunkturerne burde være blevet forbedret hurtigere, end tilfældet er, for det er jo en kendsgerning, at Danmark er afhæn-

gig af, hvordan de økonomiske betingelser er i omverdenen.

Det, der står på dagsordenen her, er, at vi kan konstatere, at opsvinget kommer senere, end vi havde troet og håbet, og derfor må vi prioritere og nedbringe ledighedskøen. Den nedbringes ifølge forslaget med 22.000 i hvert af årene 2004 og 2005, og jeg har ikke noget sted set nogen økonom bestride, at planen har denne virkning.

Der er nogle, der synes, det er letsindigt, der er nogle, der synes, at indgrebet kommer for tidligt, og nogle mener, at vi slet ikke skulle have gjort det osv. Men alle er enige om, at planen har den virkning, som regeringen har sagt den vil få, og som ligger i de beregninger, vi har præsenteret Folketinget for.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at forlænge debatten, men jeg prøvede sådan set at spørge tidligere i ordførerrunden, uden at der kom noget ud af det, så nu prøver jeg altså med ministeren.

Det er jo yndigt at høre om de 22.000 arbejdspladser, og jeg ønsker, at hver eneste af dem vil komme; det ønsker jeg virkelig. Men jeg forstår ikke, at når der nu skal bruges penge og der nu skal tages af det økonomisk-politiske råderum, som i øvrigt også skulle medvirke til, at vi kan investere langt mere i uddannelse og forskning, end der bliver gjort, hvorfor så ikke bruge pengene på en sådan måde, at der kommer de flest mulige arbejdspladser ud af det? Jeg kan simpelt hen ikke få det ind i mit lille hoved.

Når vi nu er så enige om, at det er det, der er det saliggørende, hvorfor vælger man så denne metode, når man kunne vælge en, der ville give fire-fem gange flere arbejdspladser i første hug? Vi har ikke fået noget svar på det tidligere i dag, og jeg tror heller ikke, det kommer nu, men jeg kan ikke lade være med at forsøge.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har ikke kun valgt én metode til at få flere i beskæftigelse, vi har valgt flere metoder.

Én metode er, at vi suspenderer indbetalingerne til SP-ordningen. En anden metode er, at vi har fremrykket allerede vedtagne skattelettelser, så de får virkning fra den 1. januar 2004. En tredje ting, som pakken indeholder, er fremrykning af offentlige investeringer, f.eks. mere pri-

vat boligbyggeri – fru Lene Jensen kan selv se listen over fremrykkede offentlige investeringer – og desuden investerer vi massivt i uddannelse og efteruddannelse, så de ledige kan være klar til at træde ind i job, når opsvinget får sin fulde virkning i løbet af 2004 og 2005.

Der er ikke tale om, at vi kun anvender én trylleformular. Nej, vi satser på flere forskellige virkemidler.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det vil jeg gerne anerkende, og jeg forløb mig lidt, da jeg sagde, at man kun satser på at poste penge ud til forbrug. Men man må bare sige, at når der f.eks. sættes 100 mio. kr. af til byfornyelse, skal det måske ses i det perspektiv, at alene i år er der sparet 300 mio. kr. på byfornyelsen. Tingene skal vel også ses i en sammenhæng.

Så skulle ministeren måske være så venlig at oplyse den undrende offentlighed om, hvordan de penge, der ligger i denne pakke, bliver fordelt. Er der ikke et eller andet med, at det er 2,5 mia. kr. til fremrykkede offentlige investeringer, og på nær nogle få hundrede millioner til uddannelse og sådan noget, hvor man i øvrigt har skåret voldsomt ned i forvejen, går resten til skattelettelser? Er det ikke at pumpe penge ud?

Det, som jeg og andre har anholdt, er, at man på den ene side taler så varmt for beskæftigelsen, men når det kommer til stykket, er man på den anden side måske i mindst lige så høj grad drevet af trangen til at gøre noget rigtig godt for danskerne – også dem, der har arbejde i forvejen – ved at give dem nogle skattelettelser og på den måde måske blive lidt mere populær.

Kl. 13.25

Jeg tror, man kan blive populær på at skabe arbejdspladser, og jeg håber som sagt, at de 22.000 kommer væltende og gerne flere end dem. Men det ærgrer mig bare, at man ikke har valgt at satse således, at man maksimerer det antal arbejdspladser, der kunne komme ud af øvelsen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår ikke den retorik fra Socialdemokratiets side. Det er, som om man er lidt bitter over, at regeringen nu bekymrer sig om tingene og derfor fremlægger en stor pakke for at nedbringe ledigheden i det her samfund. Der er alt muligt i vejen med den.

Der er ingen økonomer, der har bestridt, at virkningen af denne pakke er en væsentlig reduktion af ledighedskøen i hvert af årene 2004 og 2005, men vi hører tekniske jammerklager over både det ene og det andet, og jeg forstår det slet ikke. Lad os da glæde os over, at vi nu kan hævle ledighedskøen ned, og at vi sammen med opsvinget kan få velstand og beskæftigelse bragt tilbage til samfundet. Det er simpelt hen ufatte ligt for mig, at vi skal pindehugges om nogle ting, når alle økonomer er enige om, at pakken har den positive og gavnlige virkning, som den har. Men det må vi jo så glæde os over alene, og Socialdemokraterne må så ærgre sig over det alene.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsmini steren, justitsministeren og socialministeren:

»Vil regeringen redegøre for sin politik med hensyn til at imødegå udviklingen i antallet af psykisk syge kriminelle, som siden starten af 1980'erne er steget med 6-7 pct. årligt?«

Af Naser Khader (RV), Margrethe Vestager (RV) og Elisabeth Arnold (RV).

(Forespørgslen anmeldt 11/12 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/12 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse bliver udsat til tirsdag den 30. marts 2004.

Begrundelse

Naser Khader (RV):

Det Radikale Venstre har taget initiativ til forespørgslen i dag. Det er jo en tværgående problemstilling, og derfor er jeg glad for, at vi har alle tre ministre til stede: justitsministeren, indenrigs- og sundhedsministeren og socialministeren.

Anledningen til forespørgslen er den slående udvikling i antallet af personer, der begår kriminalitet, og som henvises til psykiatrisk behandling. Som det anføres i forespørgslens oplæg, har undersøgelser vist, at antallet af retspsykiatriske patienter er steget med 6-7 pct. årligt de sidste 20 år.

Jeg vil gerne understrege meget kraftigt, at Det Radikale Venstres hensigt er konstruktiv og fremadskuende. Vi ønsker for alt i verden ikke at bidrage til en stigmatisering af personer med psykiske lidelser, og vi ønsker ikke at hænge nogen ud. I stedet ser vi udviklingen som et symptom på, at det danske psykiatriske system ikke fungerer helt optimalt i dag, og derfor håber vi at kunne nå til enighed om følgende dagsorden: at vi i Folketinget anerkender, at vi står over for et problem, at vi bliver enige om, at vi vil prøve at finde årsagerne til problemet, og at vi forpligter os til at skabe løsninger.

Vi hører om forskellige behov og muligheder for forbedringer fra næsten alle hjørner af det psykiatriske system, men vi mangler måske et samlet, afbalanceret billede, så vi – de ansvarlige politikere – kan træffe kvalificerede beslutninger. Under alle omstændigheder ser jeg frem til en god debat.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Problemstillingen omkring psykisk syge, der begår kriminalitet, er jo en både meget alvorlig og meget kompleks problemstilling, hvilket på glimrende vis illustreres af, at forespørgslen er rettet til tre ministre. Derfor skal jeg også forsøge at fatte mig i korthed, så vi kan nå at komme alle områderne igennem.

Jeg vil gerne starte med at kvittere for det, hr. Naser Khader sagde, nemlig at denne forespørgsel er rejst ud fra et konstruktivt udgangspunkt. Det er også udgangspunktet for besvarelsen, for helt overordnet kan man vel sige, at psykiatripo-